

HERRE

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Hangt samen met 'heir' of 'heer' (= leger) van oorsprong een Germaans woord; vgl het woord 'heerscharen' (= legerscharen), of 'heirbaan' (= legerweg).

Oude Germaanse namen bestaan haast altijd uit twee delen. We mogen dus veronderstellen dat het hier gaat om een naam die oorspronkelijk uit twee gedeelten bestond, waarvan het eerste lid is weggefallen: bv.

Harald	=	'Heerser in het Leger'
Harich	=	'Mchtig in het Leger'
Hariolf	=	'Wolf in het Leger'
Harmen	=	'Man van het Leger'
Herbert	=	'Schitterend in het Leger'
Herbot	=	'Gebiedend in het Leger'
Herbrand	=	'Zwaard in het Leger'
Heremar	=	'Vermaard in het Leger'
Heriger	=	'IJzeren Speer in het Leger'
Herman	=	'Man van het Leger'

*

Bijzonderheden

In de tijd van Humanisme en Renaissance, toen de klassieken weer in opkomst waren (16e/17e eeuw) werd de Friese verkleinvorm van Herre **Herke** verfraaid tot Herkules.

*

In het jaar 480 stierf in Bretagne de heilige bisschop Senan van Léon (feest 6 maart). Hij was van Ierse afkomst. Volgens de overlevering heette zijn vader **Herkan** en zijn moeder **Cogelle**.

*

Een oude Groningse vermeldt hoe in het jaar 1227 vóór het bezoek van bisschop Ludolf van Holte van Münster (1227-1248) op 16 mei de subdiaken **Herko** werd vermoord. Hij was "een zeer achtenswaardige jongeman".

*

Hermann Joseph van Steinfeld o.praem., Duitsland; mysticus; † (1233 of) 1242 of 1252; feest 7 april & 21 & 24 mei.

Hermann moet kort na 1150 geboren zijn. Van jongsaf aan voelde hij zich aangetrokken tot een leven dichtbij God. Hij trad in het klooster der premonstratenzers, ook Norbertijnen geheten. Daar kreeg hij de zorg voor de refter (= eetzaal). Maar hij vond dat hij daardoor te weinig tijd overhield om te bidden. Volgens zeggen zou Maria aan hem geleerd hebben dat werken ook bidden was. Het waren met name de noodlijdende mensen die hem in zijn gebed ter harte gingen. Mensen in zijn omgeving zeiden dan ook dat zijn hart wel 'een ziekenhuis voor alle ellende' leek.

In zijn gebed ontving hij vele bijzondere genadegaven: hij kon sommige evangelie- of heiligenverhalen zo intens meebeleven dat hij de indruk had er zelf bij geweest te zijn. Zo is er van hem een beschrijving bekend van de vrouwen en andere begeleiders die met Sint Ursula meegingen op pelgrimstocht. Hij weet er tientallen met name te noemen... Dit alles zorgde ervoor dat hij een bezielde geestelijk leidsman werd voor de zusters van naburige vrouwengemeenschappen.

Hij had zo'n grote verering voor Maria dat zijzelf aan hem verschenen zou zijn om zich met hem te verloven. Zodoende kreeg hij de bijnaam 'Jozef', naar de naam van Maria's verloofde uit de evangelieverhalen.

Hij stierf in het cisterciënzerinnenklooster te Hoven bij Zülpich.